

De Hofakker

Van: B.Th.Hofs <hofakker@123telcom.nl>
Verzonden: vrijdag 26 augustus 2011 16:01
Aan: 'nijmegen@groenewegen.com'
Onderwerp: voorgenomen executoriale verkoop van de woning aan de Jeurlinksweg 2 te Holten
Bijlagen: Memorie van Grieven hof Arnhem B Th Hofs vs VNI 2010-10-12 v2.doc;
Onderstaand een opsomming van de stellingen van V.doc

Urgentie: Hoog

Geachte heer Gulen,

Betreft: dossier 201100542

In de eerste plaats maken wij u erop attent, dat u nooit gereageerd heeft op de uitgebreide en zeer belangrijke aangetekende brief van ondergetekenden d.d. 9 mei 2011, die persoonlijk aan u gericht was, ook niet nadat Hofs-Akkermans uw collega, de heer Geize, nogmaals dringend om een reactie had verzocht. Ook op een eerdere e-mail van 20 april 2011 is nooit door u gereageerd.

In de brief van 9 mei 2011 hebben wij, onderbouwd met tal van bijlagen, onomstotelijk bewezen, dat de kantonrechter in de bodemprocedure (met zaaknummer 158791 CV EXPL) betreffende V.N.I./B.Th.Hofs en ook meerdere rechters in de hoger beroep procedure in de zaak V.N.I./Hofs jr. vele ernstige juridische mislagen en ook andere fouten hebben gemaakt.

Ook is u in die brief medegedeeld hoe de comparitie van partijen op 1 april 2010 is verlopen en dat daarvan geen proces-verbaal is opgemaakt, terwijl dit verplicht was ingevolge wetsartikel 88 Rv. lid 3. Tevens heeft u een overzicht ontvangen van hetgeen V.N.I. en haar advocaten allemaal betreffende het onderwerp "beslagleggingen" misdaan hebben, waar inmiddels weer het nodige aan kan worden toegevoegd.

Bovendien heeft u een zeer goed onderbouwde berekening ontvangen, waaruit blijkt, dat V.N.I. gezien de inhoud van het vonnis een bedrag van € 35.970,63. aan B.Th.Hofs heeft te betalen i.p.v. dat V.N.I. van hem te vorderen zou hebben. Jurofoon, het juridisch loket en advocaat mr. Van der Veen hebben overigens verklaard, dat een dergelijk vonnis niet executabel is.

U heeft echter desondanks gemeend toch te kunnen voortgaan met de executoriale verkoop van onze woning, omdat u naar uw zeggen in het telefoongesprek van 24 augustus j.l. een absolute ministerieplicht heeft, dit ingevolge artikel 11, lid 1 van de Gerechtsdeurwaarderswet. U ziet echter over het hoofd, dat u wel degelijk een onderzoeksplicht heeft en na de op een presenteerplaatje aangereikte overtuigende bewijsvoering, waaruit blijkt, dat er zeer ernstige zaken in de procedure mis zijn gegaan, de opdracht onverwijld had moeten retourneren aan uw opdrachtgever.

Dienaangaande wijzen wij u op enkele uitspraken van de Hoge Raad, die luiden: *Een uitvoerbaar bij voorraad verklaard vonnis of arrest kan worden geschorst indien de tenuitvoerlegging ervan een noodtoestand veroorzaakt bij de geëxecuteerde dan wel er sprake is van misbruik van bevoegdheid. Van een dergelijke noodtoestand of misbruik van bevoegdheid is sprake wanneer het te executeren vonnis klaarblijkelijk op een juridische of feitelijke misslag berust.*

Zie HR 22 april 1983, NJ 1984, 145
HR 22 december 2006, NJ 2007, 173

Zie ook: LJN: AU 4338 Gerechtshof Leeuwarden, 0500343

Gezien het bovenstaande stellen wij Groenewegen Gerechtsdeurwaarders hierbij hoofdelijk aansprakelijk voor de gevolgen van de gedwongen verkoop van onze woning, die gezien de waarde van de woning naar verhouding zeer groot zullen zijn. Tevens stellen wij Groenewegen Gerechtsdeurwaarders in dat geval aansprakelijk voor de gevolgen voor Technisch Bureau De Hofakker

B.V., het bedrijf van B.Th.Hofs, dat eveneens in de woning is gevestigd. Reeds bij het plaatsen van een advertentie zullen wij de schade op Groenewegen verhalen.

In aansluiting op het telefonisch onderhoud tussen u en ondergetekende Hofs-Akkermans d.d. 24 augustus j.l. ontvangt u hierbij nog meer informatie, hoewel wij van mening zijn, dat de u eerder toegezonden stukken reeds meer dan voldoende waren om de opdracht aan uw opdrachtgever terug te geven. Tevens stellen wij, dat het werkelijk niet te bevatten is en ten gronde foutief, dat u aan notaris mr. P.M.M.Bisschop slechts de exploitatie heeft verstrekt zonder hem in kennis te stellen van de door u reeds van ons ontvangen alarmerende informatie betreffende de onderhavige zaak. Daardoor ontvingen wij zeer kort voor de te plaatsen advertenties (op 24 augustus werd deze brief ontvangen) pas bericht van de notaris betreffende de executieveiling, waardoor wij een gepland en reeds betaald lang weekend in Den Haag gedwongen moesten afzeggen. Bovendien was het u vanzelfsprekend bekend, dat V.N.I. al op 6 december 2010 het betreffende executoriaal beslag heeft gelegd en had u moeten beseffen, dat het daarom te gek voor woorden was, dat er op stel en sprong geëxecuteerd moest worden, nog afgezien van het feit, dat er helemaal niet geëxecuteerd kan worden, vanwege alles wat er (bewezen) is misgegaan.

Bijgaand de Memorie van Grieven d.d. 2 november 2010. Omdat deze Memorie zeer uitgebreid is zullen we onderstaand aangeven, welke Grieven o.i. de belangrijkste zijn. Daartoe kunt u zich wat de bestudering betreft dan beperken.

Wel is het aan te raden de Inleiding goed te lezen. Dan heeft u al een weliswaar beperkt, maar toch redelijk beeld van de kwestie.

Grieven 1, 3, 9,10, 11, 13, 17, 19, 20, 25, 27, 28, 30, 3233, 34, 36, 38, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 50, 51

Verder gelieve u goed naar de CONCLUSIE te kijken.

Op de cassatiedagvaarding d.d. 19 juli 2011, die wij u zullen faxen, hebben we achter sommige teksten verwijzingen geplaatst naar Grieven in de Memorie van Grieven.

Daarbij dient u in ogenschouw te nemen, dat de cassatiedagvaarding de tussenarresten en het eindarrest van het gerechtshof Arnhem betreft in de zaak V.N.I./R.T.B.Hofs (onze zoon en de andere vennoot van de vroegere Xenon Computers V.o.f, die dus op 31 december 2000 is opgeheven).

Ook maken wij u erop attent, dat vanzelfsprekend niet alle juridische misslagen van het Hof in die cassatiedagvaarding zijn opgenomen, omdat een cassatieadvocaat bij het begin begint en de van aanvang aan gemaakte misslagen ook de volgende arresten dan wel vonnissen raken, waardoor het nutteloos is dan toch alle daarin anderszins begane juridische misslagen aan te kaarten. In de hoger beroep procedure van B.Th.Hofs tegen V.N.I. zijn vanzelfsprekend wel alle juridische misslagen en andere onregelmatigheden aan de orde gekomen.

Het spreekt verder voor zich, dat de beoordelingen van de rechters in de tussenarresten en het eindarrest van het Hof en de tussenvonnissen en het eindvonnis van de kantonrechter betreffende de kernpunten van de kwestie gelijkkluidend hadden moeten zijn, hetgeen ook mr. Naus en de kantonrechter regelmatig in de procedurestukken expliciet dan wel impliciet hebben aangegeven. Als **bijlage** sluiten wij een overzicht dienaangaande bij.

Van gelijkkluidende beoordelingen is echter geen sprake.

Onderstaand enkele voorbeelden, waaruit blijkt, dat er verschillende uitspraken zijn gedaan door het Hof en de kantonrechter: (terwijl daaromtrent exact dezelfde gegevens zijn aangeleverd)

- Het Hof: de ingevolge wetsartikel 6:159 BW vereiste akten van bedrijfsoverdracht zijn aanwezig. De kantonrechter (zij heeft wetsartikel 6:159 BW niet begrepen) stelt dat in dit wetsartikel niet de akten van bedrijfsoverdracht worden bedoeld, maar een onderlinge akte tussen partijen en komt vervolgens tot de conclusie, dat die akte er niet is, hetgeen gezien haar miskleun geen verbazing zal wekken !
- Het Hof vindt in zijn arrest d.d. 8 december 2009, dat er niet over schadebeperkingsplicht van V.N.I. gesproken kan worden, omdat er door de eiswijziging van V.N.I. (goedgekeurd in het arrest van 10 juni 2008, wat daar ook van zij) alleen sprake is van nakoming van de huurovereenkomst. De kantonrechter heeft in haar vonnis van 13 april 2010 geoordeeld (hoewel zij de mening is

toegedaan, dat V.N.I. wel recht op schadevergoeding heeft, dit over de periode 16 september 2005 t/m 14 maart 2007), dat er geen schadevergoeding door B.Th.Hofs hoeft te worden betaald en dat daarom de vraag of V.N.I. voldoende gedaan heeft om de schade te beperken buiten beschouwing kan blijven. Dit vanwege het feit, dat de gemachtigde van V.N.I. (mr. Naus) tijdens de comparitie van partijen heeft verklaard geen grondslag te zien voor een door Hofs sr. te betalen schadevergoeding over die periode

- Het hof stelt, dat de huurovereenkomst van rechtswege is beëindigd op 14 maart 2007, terwijl de kantonrechter vindt, dat deze voor de beide vennoten is beëindigd op 15 september 2005 door opzegging door de bewindvoerder van B.Th.Hofs in de WSNP-situatie. Van rechtswege beëindiging van een huurovereenkomst na vijf jaren is overigens volgens de wet niet mogelijk. Bovendien was er in het onderhavige huurcontract vastgelegd, dat het telkens met 5 jaren stilzwijgend wordt verlengd. Een opzegging door één van de partijen heeft evenmin plaatsgevonden.
- Het Hof vindt, dat Xenon Computers V.o.f op 14 maart 2007 nog steeds bestaat, terwijl de kantonrechter als vaststaand feit heeft in één van haar tussenvonnissen heeft aangegeven, dat Xenon Computers V.o.f is opgeheven op 1 juli 2002. Overigens heeft het Hof in één van zijn arresten deze laatste datum eveneens als vaststaand bevestigd
- Het meerwerk betreffende de drie orderbevestigingen tussen V.N.I. en Xenon Webstore B.V. moet volgens het Hof door R.T.B.Hofs worden betaald, terwijl de kantonrechter van mening is, dat dit niet door Xenon Computers V.o.f en dus ook niet door Hofs sr. hoeft te worden betaald (Dit betreft een zeer groot bedrag)
- Het Hof is van mening, dat het boetebeding in de Algemene Bepalingen Huurovereenkomst Kantoornruimte onder artikel 14.2 inhoudt, dat er 2% per maand alleen over de te laat betaalde maanduur moet worden betaald, inhoudende ca. € 180,- per maand, terwijl de kantonrechter vindt, dat de gemachtigde van V.N.I. een juiste berekening heeft gemaakt door 24% samengestelde rente per jaar te berekenen. Daardoor kwam mr. Naus in zijn berekening d.d. 1 april 2010 betreffende de boete uit op een bedrag van € 604.321,86. De kantonrechter heeft in haar eindvonnis dan ook gesteld, dat dit bedrag in beginsel voor toewijzing gereed ligt !!
Dat zij heeft gematigd doet niet af aan haar (foutieve) conclusie.
- Het Hof heeft de incassokosten van € 1.835,99 afgewezen, de kantonrechter heeft ze toegewezen
- Het Hof stelt, dat de beslagkosten moeten worden betaald, terwijl de kantonrechter daarover niet spreekt
- Etc. etc.

Door de zeer vergaande frauduleuze handelwijze van V.N.I. en haar gemachtigden, de talloze juridische misslagen en het onvoorstelbare broddelwerk van de magistraten gedurende de jarenlange procedures kon het gebeuren, dat R.T.B.Hofs en B.Th.Hofs ten onrechte als huurders zijn aangemerkt en ook nog eens ieder hoofdelijk zijn veroordeeld tot betaling van een enorm bedrag aan huurpenningen, zonder de toevoeging in het arrest en vonnis van de bepaling: *des dat de één betaalt de nader zal zijn gekweten*. Die bepaling is ergens onderweg een stille dood gestorven, dit door de bizarre gang van zaken.

Bovendien dienen de heren Hofs ieder afzonderlijk de in de maandelijkse betalingen ter aflossing afgesproken bedragen betreffende de door Xenon gekochte technische installaties te betalen, terwijl V.N.I. alle installaties heeft behouden. Het Hof heeft dienaangaande in zijn arrest d.d. 9 december 2009 geoordeeld, dat Hofs jr. niet voldoende heeft onderbouwd waarom V.N.I. daarmee ongerechtvaardigd is verrijkt. De betreffende orderbevestigingen en afspraken zijn zowel door V.N.I. als door de heren Hofs echter verschillende malen in de procedurestukken genoemd. V.N.I. spreekt daarover reeds in de dagvaarding in eerste aanleg d.d. 23 december 2003. Het Hof heeft echter alleen naar de huurovereenkomst verwezen en daarin geen afzonderlijke specificatie van de koopelementen in het maandelijks te betalen bedrag aangetroffen, omdat de betreffende makelaar dit verzuimd had degelijk aan te geven. Verder moeten de heren Hofs ieder het salaris van de advocaat in eerste aanleg, de boete en de procedurekosten betalen.

Als onze woning zou worden verkocht, waar absoluut geen sprake van kan zijn, zou V.N.I. (en haar advocaat) vervolgens vast en zeker onze zoon tot op het bot gaan uitkleden, omdat zij ten aanzien van hem eveneens beschikt over een vonnis uitvoerbaar bij voorraad (zijnde het arrest van het Hof d.d. 19

april 2011). In dit arrest wordt een te betalen bedrag € 531.710,41 (!) genoemd, welk bedrag door de te betalen rente inmiddels weer fors is opgelopen.

Verder willen wij u nog attent maken op de volgende wetsartikelen:

V.N.I. heeft niet voldaan aan wetsartikel 503 Rv., hetgeen verplicht is alvorens tot executiemaatregelen over te gaan.

Artikel 502 Rv. lid 2 geeft o.a. aan, dat het beslag op onroerende zaken moet worden voorafgegaan door een exploit van een deurwaarder, houdende bevel om binnen twee dagen aan de executoriale titel te voldoen en lid 2 van dit artikel bepaalt, dat dit bevel melding zal maken van de titel uit kracht waarvan de vervolging plaats heeft.

Artikel 504 Rv. lid 1. geeft aan, dat het beslag geschiedt bij een proces-verbaal van een deurwaarder, hetgeen o.a. moet inhouden: de vermelding van de titel uit hoofde waarvan het beslag wordt gelegd.

In het exploit van betekening en bevel d.d. 20 mei 2010 heeft V.N.I. een te betalen bedrag aan huurpenningen genoemd van € 312.633,58 (in het latere herstelexploit d.d. 18 augustus 2010 een bedrag van € 309.104,89) en in het beslagleggings proces-verbaal een bedrag van € 331.640,39.

Ik stel nadrukkelijk, dat het natuurlijk niet de bedoeling van de wetgever is, dat de beide gemachtigden betreffende een vonnis zelf een berekening maken met eigen interpretaties. Dit kan overigens wel, wanneer beide partijen op grond van de inhoud van het verdere vonnis besluiten tot een compromis dan wel schikking te komen.

Op 14 april 2010 is tussen mr. Naus en Hofs-Akkermans telefonisch afgesproken, dat er inderdaad op basis van de inhoud van het vonnis door hen beiden een berekening zou worden overgelegd, hetgeen alleen aan de zijde van B.Th.Hofs is waargemaakt. Deze zeer goed onderbouwde en gespecificeerde berekening, waarbij Hofs sr. is geassisteerd door het juridisch loket en zijn inzake het hoger beroep reeds ingeschakelde advocaat, zijnde mr. M. van der Veen uit Losser, is op 26 mei 2010 samen met een begeleidende brief aan mr. Naus toegezonden, waarbij B.Th.Hofs op grond van de inhoud van het vonnis van de kantonrechter uitkwam op een bedrag van € 35.970,63 door V.N.I. te betalen aan hem. Dit heeft u kunnen lezen in de brief van 9 mei j.l., waarbij ook de betreffende berekening was bijgesloten.

Mr. Naus heeft zich echter niet aan de op 14 april 2010 met Hofs-Akkermans gemaakte afspraak gehouden en is overgegaan tot het nemen van onrechtmatige acties en heeft in de uitgebrachte exploit en andere stukken (zie boven) vervolgens niet te definiëren bedragen genoemd, daarbij overtuigend Valsheid in Geschrifte plegend.

Artikel 504a Rv. geeft aan, dat het beslag slechts gelegd kan worden voor een vordering waarvan het geldelijk beloop bepaalbaar is en dat zolang de vordering niet is vereffend (bedoeld wordt duidelijk ligt) er niet tot executoriale verkoop kan worden overgegaan.

Het door V.N.I. en haar advocaat mr. Naus bewerkstelligde uitstel

Mr. Naus heeft na eerst vele maanden (volgens de standaard regels) uitstel te hebben verkregen betreffende het indienen van de Memorie van Antwoord inzake het hoger beroep (reeds ingesteld op 2 november 2010) tenslotte op 12 juli 2011 53 weken AP verzocht en gekregen. Dit uitstel is gebaseerd op artikel 2.8 van het Landelijk procesreglement voor civiele dagvaardingszaken bij de gerechtshoven en luidt:

Indien na het verstrijken van de in artikel 2.7 genoemde termijnen (dit zijn de termijnen, die volgens de normale regels gelden) nader uitstel wordt gevraagd voor het nemen van de memorie van grieven, memorie van antwoord of memorie van antwoord in het incidenteel beroep, verwijst het hof de zaak in verband met het in artikel 251 Rv. naar een roldatum gelegen op tenminste 53 weken.

Artikel 2.17.1 houdt in:

Indien de proceshandeling na 53 weken niet wordt verricht, wordt op verlangen van de wederpartij van de partij die de proceshandeling moet verrichten of ambtshalve, een roldatum bepaald op een termijn van ten hoogste drie maanden, waarop:

a. die wederpartij:

- verval van instantie kan vorderen, kan vragen om een laatste uitstel te verlenen aan de partij die de proceshandeling moet verrichten, arrest kan vragen

b. het hof de zaak ambtshalve kan doorhalen

Artikel 2.17.2 geeft vervolgens aan:

Indien een zaak op grond van artikel 251 Rv. is verwezen naar een roldatum gelegen op tenminste 53 weken, wordt de zaak op schriftelijk verzoek van één van de partijen op een eerdere datum op de rol geplaatst. Op de dienende dag wordt geen uitstel voor het verrichten van de proceshandeling verleend. De termijn van 53 weken loopt door als op de dienende dag niet de proceshandeling wordt verricht waarvoor de zaak staat.

Advocaat mr. Van Veen is van plan om de zaak halverwege september a.s. weer op de rol te laten plaatsen en 14 dagen peremptoir te stellen. Dit zal echter geen enkel effect hebben op V.N.I. en mr. Naus, omdat zij voorspelbaar de Memorie van Antwoord ook dan niet zullen uitbrengen en het uitstel dus volgens het bovengenoemde artikel gewoon verder gaat.

In rechtsliteratuur hebben wij gevonden, dat artikel 2.8 in het leven is geroepen om partijen de kans te geven onnodig procederen te voorkomen om zodoende kosten te besparen. Dit zou vanzelfsprekend alleen aan de orde moeten kunnen zijn, wanneer vrijwel vaststaat dat de hoger beroep procedure geen andere uitspraak te weeg zal brengen dan gedaan in de bodemprocedure, maar alleen is aangegaan om de tegenpartij onnodig op kosten te jagen. Daarvan is in het onderhavige geval vanzelfsprekend geen sprake. De Memorie van Grieven bevat vele ernstige juridische misslagen en tal van andere min of meer ernstige fouten.

Het hoeft geen betoog, dat V.N.I. (mr. Naus) geen raad wist met de 52 grieven en toen het plan heeft opgevat de gedwongen verkoop van de woning aan te kondigen om zodoende wellicht te bereiken, dat wij alsnog door de knieën gaan en maar betalingen gaan toezeggen.

Door de 53 weken AP heeft V.N.I. vervolgens ruim een jaar de tijd om dan het ontvangen bedrag weg te sluisen, waardoor wij nadat B.Th.Hofs de hoger beroep procedure gewonnen zou hebben, niets meer van het uitbetaalde geld terug zouden kunnen halen, nog afgezien van het feit, dat we in zo'n toestand op onze oude dag toch niet meer in staat zouden zijn tot acties richting V.N.I.

Ja, het is prima geregeld in onze alom geprezen rechtsstaat !!

De kantonrechter heeft de regels van een goede procesorde niet aangehouden:

Tegen alle regels in heeft de kantonrechter verzuimd een proces-verbaal van de comparitie van partijen d.d. 1 april 2010 op te maken, dit voor te lezen en (na goedkeuring van partijen) door hen te laten tekenen dan wel partijen te vragen of voorlezing en tekening achterwege kon blijven. Het proces-verbaal had vervolgens aan partijen moeten worden toegezonden. Deze gang van zaken wordt geregeld in wetsartikel 88 Rv. lid 3.

De HR zegt hierover:

De feitelijke grondslag der middelen kan uitsluitend worden bewezen door het aangevallen arrest of vonnis en door het proces-verbaal ter terechtzitting”.

Zie HR 8 november 1926, NJ 1926, 1342, HR 17 januari 1950, NJ 1950, 345.

en

“Het proces-verbaal der terechtzitting en het n.a.v. het onderzoek ter terechtzitting gewezen vonnis of arrest zijn de kernbronnen van gevoerde verweren”

Zie HR 28 juni 1983, NJ 1984, 98; HR 24 februari 1987, NJ 1988, 540

en

“Alleen het proces-verbaal heeft bewijskracht ten aanzien van de in acht genomen vormen. Indien dit niet vermeldt dat op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvoorschriften zijn nagekomen, moet het ervoor worden gehouden dat dit niet is geschied. Het vonnis wordt nietig verklaard, d.i. vaste rechtspraak”

Zie HR 15 juni 1976, NJ 1976, 562

Naar de mening van de medewerker van het Juridisch Loket en de latere advocaat van Hofs sr. had het ook voor de hand gelegen, dat mr. Naus de kantonrechter ter zitting attent had gemaakt op haar verzuim, omdat hij als ervaren advocaat natuurlijk zeer goed van de betreffende rechtsregels op de hoogte was.

Omdat er geen proces-verbaal van de comparitiezitting is opgemaakt is ook nergens komen vast te staan, dat B.Th.Hofs, die dus in persoon procedeerde, tijdens deze zitting wel dan niet aanwezig was en of en zo ja, welke persoon of personen eventueel als zijn gemachtigde(n) is opgetreden. Hieromtrent is ook niets vermeld in het eindvonnis d.d. 13 april 2010, daarin wordt in de tekst alleen mr. Naus genoemd als gemachtigde van V.N.I.

Uit het bovenstaande vloeit voort, dat het eindvonnis niet rechtsgeldig is geweest, omdat er aan zeer belangrijke voorwaarden voor een goede en rechtvaardige procesvoering niet is voldaan. Overigens is het vonnis sowieso niet rechtsgeldig geweest, dit doordat reeds het tussenvonnis d.d. 17 november 2009 evenmin rechtsgeldig tot stand is gekomen, hetgeen wordt bewezen in grief 17 van de MvGr.

Zeer opmerkelijk is overigens, dat mr. Naus na het eindvonnis van 13 april 2010 plotseling uit beeld is verdwenen en het uitbrengen van exploiten, de beslaglegging en de gang van zaken rond de geplande executoriale verkoop dus heeft overgelaten aan een zeer jonge net afgestudeerde collega, zijnde mevr. mr. W.Q.G. van der Linden, die geen enkel verstand van huurrecht laat staan van beslagen heeft en dienaangaande zeer opzienbarende escapades heeft verricht.

Op een uitgebreide e-mail van 8 december 2010 van Hofs-Akkermans daaromtrent n.a.v. de executoriale beslaglegging op 6 december 2010 heeft zij geen enkele reactie gegeven, terwijl zij wel bevestigd heeft deze te hebben ontvangen.

Ook pogingen van Hofs-Akkermans om haar telefonisch te bereiken stuitten af, waarbij Hofs-Akkermans van de afdelingssecretaresse te horen kreeg, dat zij de advocaat van B.Th.Hofs maar moest laten bellen. Kennelijk was zij er niet van op de hoogte, dat deze bij de kantonrechter in persoon had geprocedeerd.

Wij vertrouwen u hiermede van dienst te zijn geweest.

Met vriendelijke groet,

H.M.S.Hofs Akkermans